

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis

HABEMUS PAPAM!

Sveikiname naują popiežių – Benediktą XVI. Balandžio 19 d. 19 val. iš Siksto koplyčios kamino pasirodę balti dūmai bei varpų dūžiai paskelbė Romai ir pasauliui, kad 256-tuoju katalikų bažnyčios popiežiumi išrinktas 78 metų vokiečių kardinolas

Jozefas Ratzingeris.

Mylimos mamos, senelės, prosenelės,

Jūsų akys palydi į gyvenimo kelią vaikus, jos viską mato ir stebi, kad sunkiausią gyvenimo akimirką galėtų ištiesti švelnias rankas pagalbai, išstarti paguodos žodžius, nuskaidrinančius sielą, prikeliančius naujam gyvenimui. Jūsų meilė amžina, nepavargstanti, neišmatuojama, ji stiprina ir gaivina, guodžia ir ramina.

Būkite laimingos! Tegul Jus gaubia vaikų atsakinga meilė ir nuoširdus rūpestis.

Klebonas dekanas kun. V. Grigaravičius

Motina mano,

*Tai, ką tu man dovanojai –
Gyvybę ir norą gyventi, –
Gauna visi žemės vaikai,
Bet man ta dovana buvo vienintelė,
Vieną kartą*

Man vienam duota –

Nėra kitos tokios pasaulyje ir už pasaulių.

(Vincas Giedra)

KAS TU ESI, MAMA?

Pirmasis gegužės sekmadienis - Motinos diena. Ką ji mums reiškia šiandien? Kokia ji yra prisiminimuose?

Šia tema pakalbinome keletą parapijiečių.

Labai sunku rašyti apie Mamą, nes dar labai skauda...

Tai buvo prieš 10 metų per šv. Kalėdas. Plyšo iš meilės ir skausmo širdis. Paskutiniai žodžiai reanimacijos palatoje buvo: „Sugadinau Jums šventes...“

Sustojo laikas, nejaučiau nieko, ką lyg ir turėjau pajusti. Atsivėrė beribė erdvė, o į smegenis skverbėsi žodžiai, kuriuos pasakyti nebuvo galimybės. Esu dėkinga Apvaizdai, kad turėjome tokią Mamą, Močiutę, Žmogų.

Kokia raminanti, išmintinga, gera buvo akių šviesa, namų židinio meilės šilumą stiprinanti, vaikų troškimus nuspėjanti, visus išklausanti, suprantanti ir kiek gali – išpildanti. Žodžių daug nesakydavo, neįtikinėdavo, o tik žiūrėdavo ilgai, širdį glostančiu žvilgsniu ir leido būti savimi. Vėl pagalvoju, kad likau skolinga mamai dar vieną „Atsiprašau“.

Motinos dieną norisi paprašyti:

Tu pažvelk

Iš aukštai mums į širdis

Ir palaimink, o gal – ir paguosk...

Audronė

Žinutė nusiųsta Motinos dienos rytą mamai: „Mama, žinai, aš tave labai labai myliu ir mylėsiu! Niekada niekada šito nepamiršk! Tavo sūnus Renaldas (tikriausiai komentarų nereikia?)“

Motinos laiškas sūnui

Sūnau, nuo tos akimirkos, kai atsiradai mano gyvenime, aš numiriau sau. Gyvenu tik tau, tavo rūpesčiais, darbais, džiaugsmams ir nesėkmėms.

Kai tau liūdna ir sunku, liūdžiu ir aš, tyliai kentėdama prašau Dievo, kad visas tavo negandas perkeltų ant mano pečių. Kai tu džiaugiesi ir esi laimingas, džiūgauja ir mano širdis, dėkodama Dievui prašau, kad tos akimirkos tęstųsi kuo ilgiau.

Mano sūnau, jei galėčiau surinkčiau visus akmenukus nuo tavo kelio, nutiesčiau kilimais visus takus, kad suklypus joks šapelis nesužeistų tavęs. Jei galėčiau pašalinčiau visus tavo priešus, kurie piktžodžiauja ir žeidžia tavo širdį. Deja, gerasis Dievas ne visada išgirsta mano karštas maldas, jis kartkartėmis leidžia tau pajusti gyvenimo druskos skonį.

Dievas sukūrė tave laisvą ir nepriklausomą, paklusnų tik jo įsakymams. Jis apdovanojo tave talentais, kuriuos tu stropiai tobulini ir realizuoji žmonių labui. Todėl daugelis tau pavydi, iš pavydo rezga keršto planus.

Aš labai džiaugiuosi, kad tu sugebi susitvarkyti ir net sunkiausiomis akimirkomis šypsotis. Tu labai myli gyvenimą, pasitiki Dievu, todėl visada darai tai, ką mėgsti ir kiekvieną darbą atlieki be priekaištų. Šalia tavęs aš visada esu laiminga ir išdidi.

Mama

Kai buvau mažitė mergaitė, laukdavau Kovo 8-osios, kad galėčiau pasveikinti mamytę. Sutik šią dieną ypač padėdavau mamai, kad tik jai būtų lengviau ir maloniau priėmti šią šventę.

Motinos dieną pajutau, kai netekau mylimiausio, brangiausio žmogaus – mamos. Kaip pavydžiu savo draugams, kurių motinos yra šalia. Matau, kaip jie pasikalba, joms pasiguodžia, o man – ašaros akyse, taip norėtuši prisiglausti, apkabinti. Todėl šią dieną man labai būna liūdna. Kiekvienais metais skubu į kapines uždegti žvakele, nors kiek pabūti prie kapo, mintyse pasikalbėti. Tiek dar daug liko Jai neišsakytų žodžių ir neužduotų klausimų. Deja! Pavėlavau...

Alдона

Mama – tai begalinės dangaus mėlynės akys, kurios mato viską: gėrį ir blogį, skausmą ir džiaugsmą. Todėl nemėgstu darganų, tuomet man atrodo, kad verkia Mamos akys.

Mama – tai gaivaus pavasario ryto spinduliai, švelniai budinantys iš miego. Todėl nemėgstu ilgos juodos nakties, kuri paslepia saulę. Nemėgstu langų, aklinai užtamsintų užuolaidomis, langinėmis. Aš niekada to nedarau.

Mama – tai beržo liaunos šakelės, kurios švelniai paglosto, nuramina ir suteikia jėgų. Todėl nepaprastai mėgstu beržyną, galėčiau dienų dienas rymoti atsirėmus į baltą beržo kamieną.

Mama – tai žydinčios pievos, kurios džiugina ir gaivina širdį. Todėl, kai liūdna ir sunku, skubu už miesto, kur galiu pasidžiaugti gėlėmis.

Mama – tai paukščių giesmė, kuri kviečia pakelti galvą aukštyn. Pažvelgti į medžių viršūnes, pakylėti nuo žemės. Todėl nepaprastai liūdžiu, kai kaimynai nuplovė didžiulį klevą ir beržą svyrroku, kuriuose pavasarį net lakštutė čiułbėjo.

Mama – tai begaliniai laiptai, vedantys aukštyn, kviečiantys nenurimti ir niekada nesustoti. Aš nemėgstu, tiesiog nemoku, galbūt bijau lipti laiptais žemyn. Būtinai turiu kam nors įsikibti, bent į turėklą.

Mama – tai malda, tai angelų giesmė, tai maži ir dideli stebuklai, tai viskas, kas neįtikėtina, kas kelia nuostabą ir susižavėjimą.

Mama – tai mano Dievas, mano gyvenimo variklis.

Birutė

Sekmadienio katechezė**VILTIES DORYBĖ**

Pačia bendriausia prasme viltis yra ne dorybė, bet efektas, kadangi žmogus gali viltis pačių įvairiausių dalykų: sveikatos, laisvės, geresnio gyvenimo, sėkmės versle ar kokioje nors apgaulėje bei klastoje. Viltis tampa dorybe tada, kai ji tvirtai nukreipta į tai, kas moraliai gera ir mylėtina. „Vilties dorybė atitinka laimės troškimą, kurį Dievas įdėjo į kiekvieno žmogaus širdį; ji apima visas viltis, kurios tik įkvepia žmonių veikimą; ji jas išgrynina, nukreipia į Dangaus karalystę; ji saugo nuo nevilties; palaiko, kai jaučiamės apleisti; atveria širdį laukti amžinosios laimės. Vilties žadinamas polėkis saugo nuo egoizmo ir veda į krikščioniškos meilės laimę“ (KBK 1818). Tokia yra krikščioniškoji viltis.

Visas Senasis Testamentas yra didžiulio ilgesio istorija, galutinį tikslą randanti Mesijo karalystėje. Krikščioniškoji viltis perima ir užbaigia išrinktosios tautos viltį, kurios pradžia ir pavyzdys buvo Abraomas. Dievas ištesėjo savo pažadus ir jį gausiai apdovanojo, nes: „Nesant jokios vilties, Abraomas patikėjo viltimi, jog tapsiąs daugelio tautų tėvu“ (Rom 4,18).

Naujajame Testamente, šv. Jono raštuose, viltis yra neatskiriama nuo tikėjimo. Krikščioniškąją viltį įžiebė Jėzus, savo veiklos pradžioje paskelbdamas palaiminimus. Palaiminimai kelia mūsų viltį į dangų, kaip į naują Pažadėtąją žemę, ir nužymi jai kelią per Jėzaus mokinių laukiančius išmėginimus.

Apaštalas Paulius taip pat kalba apie viltį, ją siedamas su tikėjimu, o vilties vaisiais laiko džiaugsmą ir ramybę (plg. Rom 15,13; 12,12). Naujojo Testamento vilties objektas yra amžinasis gyvenimas, prisikėlimas, kančios ir mirties nugalėjimas, naujasis dangus ir naujoji žemė, ramybė, išganymas.

Pagrindinis vilties motyvas – Dievo pažadas ir Jo ištikimybė. Kitas motyvas – tai jau padaryti Dievo darbai mūsų naudai. Ypač svarbus krikščioniškosios vilties laidas yra Kristaus prisikėlimas. Tai suprantama kaip Dievo šlovės pasireiškimas, galutinė Jo pergalė prieš mirtį. „Tad galime tikėtis dangaus garbės, Dievo pažadėtos tiems, kurie Jį myli (plg. Rom 8,28-30) ir vykdo Jo valią“ (plg. Mt 7,21). Bet kuriomis aplinkybėmis kiekvienas privalo turėti vilties, kad, Dievo malonės padedamas, viską galėtų išverti ir pasiekti dangaus džiaugsmą kaip amžinąjį Dievo atlygį už gerus darbus, atliktus Kristaus malonei padedant.

Teologiškai žvelgiant viltis suprantama kaip dorybė, įmanoma veikiant Dievo malonei, kuria žmogus tikisi išganymo pil-

natvės. Viltis yra dieviškoji dorybė, kurios padedami kaip savo laimės trokštame Dangaus karalystės ir amžinojo gyvenimo, pasitikėdami Kristaus pažadais ir remdamiesi ne savo jėgomis, bet Šventosios Dvasios malone.

Vilties dorybės objektas yra išganymo pilnatvė arba pats Dievas. Šiuolaikiniai teologai vilties objektą apibrėžia kaip mesijinės karalystės išsipildymą arba kūrinių pilnatvę Kristuje. Vilties objektui priklauso taip pat žmogaus širdies atnaujinimas teisingumu ir šventumu, geresnė šio pasaulio santvarka, taikos tarp žmonių kūrimas. Visa, kas padeda įgyvendinti galutinį visuotinį tikslą žmogaus žemiškajame gyvenime, gali įeiti į vilties objektą.

Vilties motyvas yra Dievo pasirengimas padėti ir Jo absoliuti galia tai padaryti. Bibline kalba tai reiškia Dievo ištikimybę savo pažadams. Krikščioniškosios vilties aukščiausias motyvas yra Dievo meilė, apsireiškianti Jėzuje Kristuje.

Vilties vaisiai ir reikalavimai

Kantrumas kenčiant. Krikščionis, kaip kiekvienas žmogus, ir kenčia, ir miršta. Jis taip pat yra kankinamas neaiškumo, susijusio su kančios prasme. Tačiau pagrindinis krikščionio nusiteikimas kančios atžvilgiu yra viltis: „Šio laiko kentėjimai nereikšmingi, lyginant juos su būsimąja garbe“ (Rom 8,18). Krikščionis yra kviečiamas savo kryžių nešti kartu su Kristumi viliantis, kad Dievo ištikimybė jo neapleis, bet nuves į Kristaus kryžiaus šlovę.

Atvirumas ateičiai. Dėl vilties krikščionis yra atviras naujai patirčiai, rytdienos tikrovei, tarsi jo gyvenimas būtų nuolatinė viso ko pradžia.

Kvietimas pertvarkyti pasaulį. Krikščionys yra kviečiami tęsti dieviškosios kūrybos darbą tobulinant pasaulį. Gyvenimas viltimi yra tarsi impulsas pakeisti pasaulį pagal Dievo kūrybinį planą ir išganymo tikslus. Evangelijos viltis išlaisvina iš melo, klaidos, vergijos ir neteisingumo jėgų poveikio.

Žmogus praranda viltį, kai perdėtai pasitiki arba būna apimtas nevilties ar nusiminimo. Pernelyg pasitikintis žmogus mano, kad Dievas mielai jam atleis pastoviai kartojamus sunkias nuodėmes. Apimtas nevilties žmogus praranda pasitikėjimą Dievo gerumu ir Jo gailėstingumu bei dieviška pagalba. Nevilties apimtas žmogus visiškai nesistengia būti išganytas, atsigręžia į šio pasaulio gėrybes, netenka noro dirbti, o kartais ir gyventi.

Tad svarbiausia yra niekada neparasti vilties, visada pasitikėti Dievu, o Jis tikrai neapleidžia nė vieno žmogaus.

Klebonas dekanas Vytautas Grigaravičius

Mokiniai, matydami Viešpatį taip ilgai besimeldžiantį, paprašė: „Viešpatie, išmokyk mus melstis“ (Lk 11,1). Ir Jėzus juos išmokė.

Šv. Tomas Akvinietis moko, kad malda turi tris poveikius: ji pelno Dievo malonę, išprašo kitų dovanų iš Dievo ir duoda ypatingą atsinaujinimą dvasiai. Tobula malda susilieja su gyvenimo visuma, turi poveikį tolesniam gyvenimui ir yra gyvenimo veikiamą. Tradicinis katalikiškas maldos apibrėžimas sako, kad „malda – tai žmogaus proto ir širdies kėlimas į Dievą“. Melsdamiesi mes garbiname, dėkojame, prašome ir gailimės. Maldoje Dievo paslaptis ir žmogaus paslaptis susitinka pokalbyje – Šv. Dvasia stengiasi užmegzti šį bendravimą. Malda yra dialogas su Dievu. Į mūsų nuoširdžius prašymus Dievas atsiliepia.

Vienas garbingas Belgijos vyskupas atvyko į svečius pas kitą vyskupą. Beviešėdamas papasakojo, kas jam padėjo tapti kunigu. Jaunystėje jis buvo atšalęs nuo tikėjimo ir gyveno audringai, svajojo tapti valdininku. Tačiau vieną Advento vakarą prieš akis jis išvydo spindinčiame debesyje stovintį Išganytoją, kuris rodė pirštu į savo Švč. Širdį. Prieš Ją klūpojo paprasčia vienuolė, 30 metų amžiaus, ir iškėlusį rankas meldėsi. Jos rūbai buvo prasti, rankos paraudusios ir surambėjusios nuo darbo. Išganytojas ištare šiuos žodžius:

“Ji be paliovos meldžiasi už tave”. Šis įvykis taip sukrėtęs, kad jis pasiryžo paaukoti Dievui visą savo gyvenimą, o tie vienuolės veido bruožai visą laiką jam stovi prieš akis.

MALDOS GALIA

Kitą rytą pas svečią vienuolyne dalindamas šv. Komuniją, vyskupas vos nepalpo: duodamas šv. Komuniją paskutinei vienuolei, jis atpažino prieš 30 metų vizijoje matytą besimeldžiančią vienuolę. Po pusryčių seserų vienuolyne vyskupas neišsидуodamas paprašė susitikimo su vienuolyno seserimis. Jis nusiminė susitikime neišvydęs matytos vienuolės. Tačiau pavėlavusi atėjo sesuo Zita, kuri

prižiūrėjo gyvulius. Vyskupas atpažino ją ir pasiliko pabendrauti. Sesuo Zita vyskupui papasakojo, kad uoliai dirba jai pavestus darbus ir juos drauge su malda aukoja Švč. Jėzaus Širdžiai už tas sielas, kurioms pasaulyje labiausiai reikia pagalbos. Tačiau koks buvo vyskupo nustebimas, jog seseriai Zitai tik 30 metų ir gimusi ji tą patį mėnesį bei tą pačią dieną, kada jis prieš 33 metus regėjo viziją. Sesuo Zita niekada nematė ir nepažinojo atvykusio vyskupo.

Vadinasi, Dievas, numatydamas, kad toji mergaitė užaugusi melsis už sielas, kurioms labiausiai reikia pagalbos, jau iš anksto išklaušė jos maldas ir suteikė pagalbą reikalingai sielai. Išsiaiškinęs maldos paslaptį, susigradinęs vyskupas palaimino seserį Zitą. Jis jautė nepaprastą džiaugsmą, nes galėjo padėkoti vienuolei už savo atsivertimą ir pašaukimą. Tuo būdu paprasčia mergaitė savo nuolankiu pasiaukojimu ir malda išprašė iš Dievo Belgijai garbingą vyskupą.

Dievas savo gausias malones duoda tik tada, kai mes nuolankiai prašome. Dievo akyse kiekviena mūsų malda, kiekvienas darbas, nors ir menkiausias, jei sąžiningai atliekamas ir Jam aukojamas, turi didžiausią vertę. Dievas atlygina net gerus mūsų norus, jei jų jokiū būdu negalime įvykdyti.

Vitalija Jakušienė

DABARTIES TAUTŲ APAŠTALUI ATMINTI

Šlovė Tau, dangaus Dieve, ir padėka už išskirtinį, didį ir patį iškiliausią mūsų epochos tautų apaštalą Joną Paulių II, kuris: niekada nepamiršo, kad yra Tavo dalis ir tarsi džiaugsminga banga sugrįžo į begalinį Tavo meilės vandenyną,

buvo pasiryžęs viešai nušluostyti dulkes nuo Tavo veido, o kartu gražinti šviesą Tavo paliktai Bažnyčiai, kad ji taptų meilės ir užuojautos namais kiekvienam klystančiam žmogui,

per trumpą laiką padarė Tavęs išsiilgusiam pasauliui daugiau gero negu jo pirmtakai per ištisus šimtmečius,

apglėbęs viso pasaulio žmones savo Dievo paslaptimi paženklintomis rankomis kiekvienose šv. Mišiose glaudė visus prie Tavo širdies ir mazgojo mūsų pavargusias kojas šviesa, kurią Tu lieji iš amžinybės,

visada ragino, ypač jaunimą, ieškoti panašumo su Tavimi, o ne bijoti Tavęs,

kvietė atpažinti Tave visais gėrio, grožio, tiesos, meilės, išminties, gailėstingumo ir kitais pavidalais, o atpažinus tarnauti Tau kiekvienu savo gyvenimo veiksmu ir mintimi,

mokė dėti visus kentėjimus ir išbandymus prie Tavo Sūnaus kojų ir taip prisidėti prie pasaulio šviesėjimo bei suvokti, kad viskas, ką išskenti, yra tam, kad susitiktum savo širdyje su Tavimi, laimino, guodė, užjautė vargstančius ir ligonius, kad visi pajustų Tavo rūpesčio šilumą ir patirtų, kad jie yra tikri Tavo vaikai, vertino motinystės ir tėvystės didingumą, kad vaikai nebūtų prarastieji, o būtų sugrįžusieji ir atradusieji kelią į Tave,

sielojoši dėl negimusių kūdikių, kuriems, kaip ir mums, buvo lemta gyventi, bet kurie nebuvo įleisti į gyvenimą dėl mūsų

mažatikystės, nesuvokimo ir nesugebėjimo įvertinti šios dovanos didybės ir dieviškumo,

nepasiklydo materijos brūzgnyuose, bet nuolat girdėjo sielos balsą, vertino jį ir veikė taip, kad aplinkui esantis pasaulis taptų dvasingesnis ir labiau priartėtų prie Tavęs,

degino save kaip žvakę tamsai apšviesti, pavertė save keliu, kurį mindytų einantys į Tave,

paliko mums žinojimą, kad „tikėjimo tiesa yra aukščiau už proto jėgą“.

Adolfa Daukšienė

P.S. Visų tikinčiųjų vardu nuoširdžiai dėkoju Jums, mielas dekanė kunigai Vytautai, už nepakartojamo grožio ir giliausios prasmės maldos vigiliją už žmonių popiežių. Esu įsitikinusi, kad Jis džiaugėsi, gėrėjosi, kartu meldėsi ir visus laimino...

Parapijos gyvenimo atspindžiai

GEDULO SAVAITĖ

Nuo balandžio 3 d. iki 9 d. Kristaus Prisikėlimo parapijos klebono dekanas V. Grigaravičiaus iniciatyva vyko renginiai, skirti Jono Pauliaus II atminimui.

Sekmadienį visų šv. Mišių metu viena iš intencijų buvo už popiežių Joną Paulių II. Sumos metu dekanas paskyrė homiliją, kurioje peržvelgė reikšmingiausius popiežiaus gyvenimo akimirkas, piligrimines keliones po pasaulį, viešnagę Lietuvoje ir jos reikšmę mūsų tautos prisikėlimui.

Pirmadienį 12 val. šv. Mišias Kauno miesto visuomenei aukojo arkivyskupas S. Tamkevičius, jam koncelebravo vyskupas J. Preikšas, miesto parapijų klebonai, kunigai. Šv. Mišiose dalyvavo Kauno miesto meras, vicemeras, aukštųjų mokyklų rektoriai, savivaldybės ir kitų institucijų atstovai, „Saulės“, J. Jablonskio, Jėzuitų gimnazijų moksleiviai bei pedagogai. Tautos šventovėje netilpo visi norintys pagerbti popiežiaus atminimą, didelė dalis jų liko kantriai stovėti už durų.

Tą patį vakarą po šv. Mišių įvyko sakralinės muzikos koncertas, kurio metu Kauno berniukų chorinio dainavimo mokykla „Varpelis“ kartu su kameriniu orkestru „Varpelis“ ir solistais iš Vokietijos atliko J. S. Bacho kūrinį „Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus kančia pagal Joną“. Į smuikų, altų, fleitų, obojų bei kontraboso darnius garsus įsilieję berniukų ir jaunuolių skaidrūs balsai, solo partijos nukėlė klausytojus tūkstantmečius metų atgal ir kartu atitiko pastarųjų dienu netekties skausmą.

Kitais vakarais buvo toliau meldžiamasi už popiežių, o klebono ir vikaro S. Pavalkio homilijoms skiriamos Šventojo Tėvo gyvenimui apžvelgti, ypač akcentuojant popiežiaus šventumą, darbų ir žodžių integralumą, tyraširdiškumą.

Nuo ketvirtadienio vakaro iki penktadienio ryto Tautos šventovėje vyko vigilija - būdėjimas. Presbiterijoje šalia Jono Pauliaus II paveikslu pastatytas Šiluvos Marijos paveikslas simbolizavo visų mūsų Motinos ir Šventojo tėvo ypatingą ryšį. Po vakarinių šv. Mišių nuo 19 val. iki 20 val. parapijos tikintieji giedojo rožinį, o nuo 20 val. iki 22 val. parapijos aktyvas skaitė šv. Raštą, ištraukas iš popiežiaus Jono Pauliaus II enciklikų. Skaitinius pagyvino kanklių bei fleitos garsai.

Nuo 22 val. vigiliją tęsė vyskupas J. Ivanauskas kartu su Kauno arkivyskupijos parapijų klebonais, kunigais, kunigų seminarijos klierikais, vienuolėmis, tikinčiaisiais. Tautos šventovė buvo pilnutėlė, kai kuriems neužteko sėdimų vietų: jie įsitaisė ant laiptų.

Vyskupas J. Ivanauskas homiliją pradėjo fraze iš Evangelijos pagal Joną: „Aš jums duodu naują įsakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte: kaip aš jus mylėjau, kad ir jūs taip mylėtumėte vienas kitą!“ (Jn 13,34). Toliau jis kalbėjo: „Evangelijoje išreikštus Kristaus žodžius mes tarsi girdime iš Kristaus vietininko Jono Pauliaus II, kuris mus mylėjo paties Kristaus meile. Jo gyvenimas liudijo ir liudija, ką gali gyvas tikėjimas - jis sujungia skirtingus žmones, tikėjimus. Jono Pauliaus II akimis, jo giedrių veidu į mus žvelgė pats Viešpats, kaip tėvas priklaudamas prie savo širdies atstumtus, pavergtus, nemylimus“.

Nuo 22 val. iki 01 val. šią vigiliją galima buvo stebėti per LTV. Šeimos koplyčioje buvo pakabintas didžiulis ekranas, todėl ir toliau esantys tikintieji galėjo matyti, kas vyksta prie altoriaus, bažnyčioje.

Vigilijos metu giedojo P. Bingelio choras kartu su Kauno miesto parapijų chorų atstovais. Jiems aktyviai talkino klierikai, kunigai, tikintieji. Ypač jaudinančiai skambėjo kunigų, klierikų ir sesių vienuolių atliekamas Apreiškimo švenčiausiajai Dievo gimdytojai Akatistas. Prie jų nedrąsiai jungėsi tikinčiųjų balsai. Nejučiomis prabėgo daugiau kaip tris valandas trukusios pamaldos, kurios baigėsi rožiniu.

Jaunimas bei vienuolės liko budėti ir meldėsi iki ryto. Ryte dekanas V. Grigaravičius baigė vigiliją šv. Mišiomis.

Popiežiaus laidotuvių dieną, penktadienį, 10 val. šv. Mišias aukojo dekanas. Homilijoje prisiminė žmogiškuosius, išskirtinius Šventojo Tėvo bruožus, kurie gali paskatinti žmones, ypač jaunimą ryžtis dvasingiesiems, prasmingiems gyvenimui. Po šv. Mišių tikintieji galėjo bažnyčioje stebėti Jono Pauliaus II laidotuves, kurios buvo rodomos per Lietuvos televiziją.

Visi renginiai, skirti paminėti Joną Paulių II, vyko sklandžiai, dvasingai. Labiausiai džiugino tai, kad visą laiką buvo daug jaunimo. Nuo pirmadienio iki vėlaus šeštadienio vakaro norintys galėjo pasirašyti

užuojautų knygoje. Iš viso pasirašė apie 500 žmonių. Lyginant su tuo, kiek apsilankė Tautos šventovėje, tai tik lašas jūroje. Matyt, ne kiekvienas išdrįsta išreikšti savo mintis raštu.

Stebint žmonių rimtį ir susikaupimą, keista, net ir neįtikėtina, išgirsti tai, kad lietuviai šaltokai, santūriai atsisveikino su popiežiumi. Dar liūdniau, kai internete užtinki bjaurius komentarus apie Šventąjį Tėvą, ir visiškai nesuprantama kai kurių mokyklų reakcija į Švietimo ministro rekomendaciją tylos minute pagerbti Jono Pauliaus II atminimą.

Ar ne pats laikas paklausti savęs: kodėl Lietuvoje tiek daug mankurtų, ar tai vien sovietmečio palikimas? Kam naudinga, kad nebaudžiami siautėja įvairaus plauko nusikaltėliai, klesti narkomanija, girtuoklystė ir visokios kitokios blogybės? Kiekvienas paklauskime savęs šito ir pamąstykite kartu, ką galima padaryti, kad dideliais tempais nesiristume į pakalnę. Įsiklausykime į mūsų ganytojų žodžius, prisikelkime pagaliau naujam gyvenimui su Dievu. Nuo kiekvieno mūsų, nuo kiekvieno žmogaus pasaulyje priklausau, ar išliks ta vienybė, kuri viešpatavo Šventojo Tėvo gedulo ir laidojimo dienomis, kai šalia stovėjo katalikas ir stačiatikis, musulmonas ir ateistas. Jonas Paulius II visą laiką pasisakė už taiką, vienybę, santarvę.

Visą savaitę jau iš Dangaus Karalystės didysis Popiežius galėjo džiaugtis savo darbo vaisiais. Turėkime vilties, kad pasėtas taikos grūdas išaugs, išsiskleis ir suklestės.

B. Vasylienė

KVIEČIAME Į GEGUŽĖS MĖNESIO RENGINIUS

1	S	11 VAL. ŠV. MIŠIOS PAGERBIANT MOTINAS Motinos dienos paminėjimas	Klebonas V. Grigaravičius J. Liaugaudienė	Parapijai ir visuomenei Parapijos chorui
		18 VAL. ŠV. MIŠIOS PAGERBIANT MIRUSIAS MOTINAS <u>Koncertas, skirtas Motinos dienai</u>	Klebonas V. Grigaravičius	Parapijai ir visuomenei
2	P	18 val. Šv. Mišios už mirusį popiežių Joną Paulių II, minint jo 30 d. po mirties.	Klebonas V. Grigaravičius	Parapijai ir visuomenei
3	A	16.30 VAL. DVASINIAI POKALBIAI BIBLIOTEKOJE (KIEKVIENĄ ANTRADIENĮ IR KETVIRTADIENĮ)	Ses. I. Romaškaitė	Parapijai
5	K	17 val. Tikybos mokytojų susirinkimas	A. Krunglevičiūtė	Tikybos mokytojams
6	Pn	15 val. Šv. Rašto skaitymo grupelės susirinkimas (kiekvieną penktadienį)	Ses. L. Ilekytė	Parapijos jaunimui
8	S	KRISTAUS ŽENGIMAS Į DANGŲ - ŠEŠTINIS 12 VAL. POKALBIS DISKUSIJA	Klebonas V. Grigaravičius Tikybos mokytojai/ Pastate prie Paminklinės bažnyčios	Parapijai ir visuomenei Parapijai ir visuomenei
		16 val. Dvasinės diskusijos ir giesmių repeticija (kiekvieną sekmadienį)	Ses. L. Ilekytė	Parapijos jaunimui
15	S	ŠV. DVASIOS ATSIUNTIMAS - SEKMINĖS 12 VAL. POKALBIS DISKUSIJA	Klebonas V. Grigaravičius Tikybos mokytojai / pastate prie Paminklinės bažnyčios	Parapijai ir visuomenei Parapijai ir visuomenei
19	K	18.30 val. Pastoracinės tarybos posėdis	Klebonas V. Grigaravičius/ Paminklinėje Prisikėlimo bažnyčioje	Tarybai
22	S	ŠVČ. TREJYBĖS ŠVENTE 12 VAL. POKALBIS DISKUSIJA 12.30 VAL. PIRMOJI ŠV. KOMUNIJA (VAIKŲ)	Klebonas V. Grigaravičius Tikybos mokytojai Tikybos mok. V. Juodpusienė	Parapijai ir visuomenei Parapijai ir visuomenei
23	P	9.00 val. Pasiruošimas Devintinių šventei	D. Beinarytė	Parapijos chorui
28	Š	Eucharistinių metų paminėjimo šventė	Klebonas V. Grigaravičius	Parapijai ir visuomenei
29	S	ŠVČ. KRISTAUS KŪNAS IR KRAUJAS - DEVINTINIS 9 val. "Gyvojo Rožinio" kalbėtojų susirinkimas 12 VAL. POKALBIS DISKUSIJA	Klebonas V. Grigaravičius O. Vyšniauskienė/ Mažojoje bažnyčioje Tikybos mokytojai/ pastate prie Paminklinės bažnyčios	Parapijai ir visuomenei Parapijai ir visuomenei

Laikraščio redakcijai rašyti parapijos raštinės adresu: Laikraščiai „Prisikėlimas“, Aukštaičių 4, Kaunas. Tel. (8-37)200883

El. paštas: prisikelimas@kaunas.lcn.lt, internetinis adresas: <http://kaunas.lcn.lt/parapijosprisikelimas>

Vyr. redaktorių parapijos klebonas, dekanas kun. Vytautas Grigaravičius; redakcijos nariai: Giedrius Kalninis, Aušrelė Krunglevičiūtė, Birutė Vasylienė, Adolfa Daukšienė, Dalė Starkutė.

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinės tarybos laikraštis